

hellere havde taget den højtærede Indenrigsministers Forslag, saaledes som det var fra Begyndelsen, thi naar disse Kontrolbestemmelser skal gælde for et saa langt Tidsrum, mener jeg, at de i mange Tilfælde vil komme til at virke ensidigt.

Jeg kan derfor anbefale at stemme for det foreliggende Ændringsforslag. Derimod vil jeg ikke kunne stemme for Lovforslagets endelige Vedtagelse, hvad jeg skal tillade mig at komme nærmere tilbage til ved tredie Behandling, fordi jeg, som sagt, mener, det er uheldigt, at der skal gælde Kontrolbestemmelser i saa lang Tid, som her er Tale om, nemlig 2 Aar, og fordi jeg mener, det er unødvendigt paa det nuværende Tidspunkt, hvor der endnu er et Aar tilbage, at træffe saadanne Bestemmelser.

Johannes Jensen: Idet jeg henviser til Betænkningen, hvoraf det fremgaar, at Mindretallet, der bestaar af Venstres Medlemmer, ikke agter at stemme for Lovforslaget, hvilket jeg skal tillade mig nærmere at begrunde ved tredie Behandling, vil jeg gerne om de to foreliggende Ændringsforslag sige, at vi kan stemme for Nr. 1, der er af rent redaktionel Art, medens jeg maa tilraade, at man affholder sig fra at stemme for Ændringsforslag Nr. 2, der gaar ud paa at udstrække Gyldigheden af Kontrollforanstaltningerne et Aar længere, end det er bestemt i den nugældende Lov; vi mener nemlig, at Vedtagelsen af dette Ændringsforslag vil forringe Loven. Af Hensyn til, at vi i det hele taget agter at stemme imod Lovforslaget, vil vi imidlertid ikke blande os i Afstemningen over dette principielle Ændringsforslag.

Indenrigsministeren (Hauge): Om det første Ændringsforslag, som er stillet af mig selv og tiltraadt af hele Udvalget, skal jeg ikke sige noget; det er jo nærmest af formel Karakter. Om det andet Ændringsforslag, der er stillet af et Fler-tal, vil jeg udtale, at jeg efter Omstændighederne kan acceptere det, men jeg er enig med det ærede 8de Medlem for 5te Kreds (Johannes Jensen) i, at mit oprindelige Forslag er bedre end det, der fremkommer, naar dette Ændringsforslag er vedtaget. Det har jo imidlertid ikke været muligt at naa til Enighed om Lovforslaget, saaledes som det er vedtaget af Folketinget, og det er Grunden til, at jeg nu tiltræder dette Ændringsforslag.

I øvrigt vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger til nogle Udtalelser i Betænkningen. Mindretallet udtaler: „Kærrnen i Boligspørgsmaalet er og bliver Arbejdet for at tilvejebringe et tilstrækkeligt Antal gode og sunde Boliger“, og heri er jeg enig med Mindretallet; men det kommer jo heller ikke paa nogen Maade i Modstrid med Forslaget om at sikre Lejerne mod urimelige Lejeforhøjelser, saa længe man ikke er naaet til at have det tilstrækkelige Antal gode og sunde Boliger. Mindretallet udtaler endvidere, at det finder det „rimeligt, at Lejerne værnes mod urimelige Lejeforhøjelser“, men fortsætter saa med at sige, at „under Hensyn til, at den nuværende Huslejelov er gældende til 1. Maj 1926 i Storkøbenhavn og til 1. Maj 1925 i Provinserne, og under Hensyn til, at Indenrigsministeren har bebudet, at en endelig Ordning af Boligforholdene vil blive taget op til Drøftelse til Efteraaret“, finder man det ufornuødent, at der lovgives paa den her foreslaaede Maade. Hertil maa jeg sige, at det ikke er rigtigt, at den gældende Huslejelov har Gyldighed indtil 1925. Forholdet er jo det, at i en Række Byer har den ophørt at have Gyldighed den 1. Maj 1924, og det er det, der er Grunden til, at jeg har fremsat Lovforslaget. Derimod er det rigtigt, at i Storkøbenhavn og i enkelte Provinsbyer har man helt eller delvis kunnet opretholde Huslejelovens Bestemmelser, for Storkøbenhavns Vedkommende fuldt ud, men for nogle Provinsbyers Vedkommende har man kunnet opretholde Reguleringsbestemmelserne. I andre Kommuner, som indtil 1. Maj 1924 havde Reguleringsbestemmelser, bortfaldt disse imidlertid fra denne Dato, og det er det, der har været Ledemotivet for mig til at fremkomme med Lovforslaget.

Jeg accepterer altsaa de stillede Ændringsforslag og haaber, de maa blive vedtaget her i Tinget, og at Lovforslaget derefter maa blive vedtaget baade her i Tinget og i det andet høje Ting.

Johannes Jensen: Jeg mener ikke, at den højtærede Indenrigsminister har Ret i, at der ikke er nogen Sammenhæng mellem Spørgsmaalet om Tilvejebringelse af nye Boliger og Opretholdelsen af den hidtidige Boliglovgivning. Jeg havde jo Løjlighed til ved Sagens første Behandling at hævde den Opfattelse, at Boliglovgivningen i den Form, vi hidtil har haft den, har bevirket, at der ikke er blevet tilvejebragt et saa stort Antal nye Boliger, som